

НАЙ-СКЪПАТА ЖЕРТВА

Преди десетъ години падна всрѣдъ центъра на Добричъ избраника на българитѣ отъ бившия калякреньски окръгъ ХРИСТО СТЕФАНОВЪ, сразенъ отъ куршумитѣ на цинцарина Патони.

Не бѣше поваленъ единъ човѣкъ, който дори не познаваше, може би, своя похитителъ; не бѣше убитъ единъ отделенъ врагъ; не бѣше затритъ отъ ржката на престъжника съ унаследени расови предразположби къмъ злодеяние единъ случаенъ минувачъ по улицата, не! — бѣше убитъ единъ достоенъ водачъ на българското малцинство отъ Добруджа, бѣше премахнатъ единъ искренъ приятелъ на измѣченото българско селячество отъ поробения край, единъ борецъ за повече човѣшки права, за повече блага и повече радостъ въ тѣжнитѣ домове на гордия и коравъ български селянинъ отъ благодатната добруджанска степъ.

Цинцарския куршумъ не сире да тупти само благородното и геройско сърдце на Христо Стефановъ, — той прободи сърдцата на стотицитѣ хиляди българи отъ нѣвгашнитѣ заграбени предели на този хубавъ български край и тѣ дойдоха съ зачернени души и пламнали отъ стихийния огънь на кървавата тѣстъ очи да съпровидятъ своя любимъ, своя незабравимъ водачъ.

Дойдоха хиляди отрудени селянци, напуснали непосилна работа, захвърлили сѣрпа и Страхотенъ бѣше внушителниятъ имъ видъ, потъмнѣлия имъ отъ горчива боль и непримиримъ гнѣвъ погледъ стреляше въ всѣки органъ на потисническата властъ и нито единъ отъ тѣхъ не посмѣ да приближи дългото, безкрайно тѣжно шествие. Коравитѣ и преданни деца на родната земя не позволиха да бѣде осквернена тѣхната дълбока почитъ къмъ героя — мъченикъ.

И когато тази майчица-земя разтваряше прегръдкитѣ си, за да приласкае въ тѣхъ своя вѣренъ синъ, тѣ всички колѣничиха.

Младия другаръ на скъпата жертва заговори: „... Христо, ние, може би, ще ти донесемъ по-радостни вѣсти!“

Днесъ добруджанци си спомнатъ за своя братъ герой и сълзи на сразяваща жалъ влажнѣятъ очитѣ имъ, а Христо ги гледа усмивающъ отъ горе и благославя свободата, предъ олтаръ на който поднесе най-скъпия божи даръ — живота...

Л. П. Станчевъ

П. П. Образования въ Добричъ комитетъ за овѣковчаване паметта на Хр. Стефановъ е възложилъ на даровития добруджански скулпторъ г. Борисъ Караджовъ да изработи паметната плоча съ бюста на незабравимия нашъ избраникъ, която въ деня на годишнината отъ убийството ще бѣде сложена предъ лобното мѣсто за паметъ и назидаване на бѣднитѣ поколения.

СТРАХОТНА БОМБАРДИРОВКА НА МОСКВА

Ню-Йоркъ 24. Коментаторътъ на Колумбия Бродкястингъ Къмпани съобщи тази вечеръ че въ снощната бомбардировка на Москва сж взели участие 150 германски самолета,

ти, които непрекъснато петъ часа сж сипѣли надъ съветската столица своитѣ грамадни бомби, причинявайки опустошителни пожари и разрушения на важни военни о-

бекти, фабрики и муниципални складове.

Отъ последнитѣ германски нападения на Москва населението е заживѣло въ постояненъ ужасъ и недоволството вече открито се проявявало. Чували се и гласове за безпредметността отъ воденето на войната срещу безспорно много по-силния неприятелъ какъвто е германския войникъ и германската военна техника.

НАШЕТО СТУДЕНТСТВО И ГЕРМАНСКИТЪ ГЕРОИ

Златенъ часовникъ за най-храбрия студентъ-германски войникъ отъ македонския фронтъ

София 24 (по телефона) Днесъ комитетъ на Бѣлг. Нац. студентски сѣюзъ, начело съ своя председателъ г. Климентъ Далкалъчевъ, се яви въ германската легация и врѣчи на всенното аташе г. полк. Брухманъ единъ златенъ часовникъ — даръ отъ българскитѣ студенти за най-храбрия герм. студентъ — войникъ, битъ се на македонския фронтъ.

Г-нъ Брухманъ каза, че тази честъ ще се падне на войн. студентъ Туре. Г-нъ Далкалъчевъ помоли героя-студентъ да му бѣде позволено да вземе участие на 10 августъ въ кон-

греса на студентитѣ въ Габрово. Силно затрогнатъ отъ този хубавъ жестъ германскиятъ аташе благодарилъ съ много топли думи и обеща да направи всичко възможно за удовлетворение молбата на българскитѣ студенти.

Граждани!
Не обсъждайте военни въпроси.

ВАЖНИ ИЗЯВЛЕНИЯ НА М-РЪ ВАСИЛЕВЪ

Градоустройствени планове, завършване силозитѣ и въ нова Добруджа

София 24 (по телефона) Министра на благоустройството г. Дим. Василевъ който се завърна отъ Варна направи днесъ следнитѣ изявления предъ представителитѣ на печата:

„Въ най-близки дни ще изпратя въ градоветѣ на Добруджа висши чиновници отъ Министерството си, за да разнасятъ подробно и изчерпателно закона за благоустрояването на тѣзи градове. Плана за Добричъ е вече изцѣло изготвенъ и скоро той ще започне да се прилага. Столицата на този богатъ и хубавъ край ще остане единъ модеренъ горадъ. Разпоредихъ да се за-

почнатъ работитѣ за завършването на силознитѣ згради, започнати презъ румънското владичество. Тѣзи постройки сж крайно необходими за тази богата житница. Пѣтя Варна Балчикъ ще бѣде кетониранъ за да става лесно съобщението между тия два бисера на нашия черноморски брѣгъ.

Разпоредилъ съмъ да се започнатъ усилено работитѣ за общото водоснабдяване на югоисточната частъ отъ нашата Добруджа (Добришко, Касъмско и Балчишко Б. Р.) Смѣтамъ че следъ две три години ще ливне тѣй очакваната вода изъ тѣзи благодатни краища“

ЖЕСТОКИЯ ТЕРОРЪ НА Г. П. У.

Анкара 24 (Хавасъ офи) Пѣтници, пристигнали отъ съветска Русия разказватъ за ужасния тероръ упражняванъ въ цѣлата държава на съветитѣ отъ органитѣ на зловещата Г. П. У. Тѣзи безотговорни сателити на болшеви-

кия тероръ сж били хранени много добре сжщо така сж били платени щедро. Тѣ сж имали неограничени права и сж се отдавали на жестоки произволи.

Стокхолмъ 24 (ГТА) Новината за извършения днесъ промѣни въ върховното командване на червената армия. Маршал Тимошенко е сѣменъ и замѣстенъ съ единъ комисаръ на търговията.

ВОЙНАТА СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА

Берлинъ 24 (ГТА) Главна квартира на Фюрера Върховното командване на герменскитѣ въоръжени сили съобщава: По цѣлия источенъ фронтъ действия съ методиченъ характеръ, които постигатъ начертанитѣ резултати, въпрѣки локалната съпротива на разкжсанитѣ съветски сили.

Ята отъ самолети нападнаха снощи Москва нанасяйки тежки щети на неприятелскитѣ военни обекти. Днескашния денъ бѣше единъ отъ нещастнитѣ за съветската авиация: 111 болшевишки самолета бѣха унищожени, отъ които 84 въ въздушни боеве, останалитѣ на земята.

И английската авиация претърпѣ значителни загуби въ дързостта си да приближи френския брѣгъ; 46 английски самолета бѣха свалени отъ нашитѣ изрѣбители, три отъ бреговата

ни артилерия и два отъ морската ни флота.

Наши самолети бомбардираха источна и за-

падна Англия. Британски самолети пуснаха бомби на нѣкои мѣста въ Германия.

М-РИТЪ ФИЛОВЪ И ПОПОВЪ ВЪ ФЛОРЕНЦИЯ

Флоренция 24 (Стефани) Тази сутринъ пристигнаха въ Флоренция идящи отъ Венеция министъръ-председателътъ на България г. проф. д-ръ Богданъ Филловъ и външния министъръ г. Иванъ Поповъ

На гарата тѣ бѣха посрещнати отъ официалнитѣ лица и хиляденъ народъ, който ги възторжено

акламира. Българскитѣ министри посетиха базиликата на Санъ Марко и Палата на Дожитѣ. Полицата на скжпитѣ гости се четѣше видимо задоволство, което иде да оправдае слуха, че представителитѣ на България сж доволни отъ постигнатитѣ резултати въ Римъ.

ДЕСЯТКИ ХИЛЯДИ НОВИ ПЛЕНИЦИ ВЪ ГЕРМАНСКИ РЪЖЦЕ

Верлинъ 24 (ГТА) Обкржжването при Ревелъ даде за германската стратегия небивали резултати: броя на убититѣ не може да се устатъ, пленени бѣха три-

надесетъ хиляди болшевишки войника, а несмѣтенъ боевъ материалъ падна въ ръцетѣ нѣколко богата плячка.

Нашитѣ моторизирани дивизии, освободен-

ЗА КОГО СЕ БИЯТЪ БОЛШЕВИКИТЪ

Подъ горното заглавие мадритския в. „АБС“ помѣства една интересна статия, въ която между другото се казва: неестествения и немораленъ съюзъ между плутокрацията и болшевицитѣ продължава да се комментира отъ свѣтовния печатъ. И двата режима, които се оказаха гибелни за народитѣ, днесъ съ общи усилия искатъ да заслепятъ своето мизерно съществуване. Наистина, трѣбва да се признае, че английската плутокрация има една целъ въ настоящата война, а именно, да запази своето свѣтовно господство.

Но за кого се биятъ болшевицитѣ? На този въпросъ даватъ отговоръ самитѣ английски вестници. Така напримѣръ, органа на английския збоблъкарски съюзъ констатира, че напоследѣкъ броя на записанитѣ се младежи за следване сжбоблъкарство се е извънредно много увеличилъ. Отъ направената анкета се установява, че повечето отъ тѣзи млади хора сж синове на богати родители, които записвайки ги „студенти“ намиратъ начинъ да ги освободятъ отъ служенето въ войската. Споредъ „Дейли Скечъ“ министра на продоволствието, лордъ Волтонъ поддържа единъ щабъ отъ 31,300 чиновници, отъ които повече отъ 2,000 души сж чиновници съ „повѣрителни“ задачи. Тѣзи хора не се явяватъ изобщо на работа и се намиратъ въ личното разпореждане на министра.

По този поводъ английския вестникъ слага въпроса: не е ли възможно да се съобщатъ на английския народъ имената на тѣзи 2,000 „повѣрителни“ чиновници?

По поводъ на горнитѣ разкрития на „Дейли Скечъ“, в. „Дейли Мироръ“ твърди, че повечето отъ тѣзи 2,000 „чиновници“ въобще не се намиратъ въ Лондонъ, а били „командировани“ отъ министра въ провинцията и заключава: „... да бждешъ на служба понастоящемъ въ министерството на продоволствието, значи да си роденъ съ късметъ, тъй като, нито ще служишъ въ войската, нито ще бждешъ изложенъ на германскитѣ въздушни нападения...“ Коментирайки горнитѣ писания на английскитѣ вестници, „АБС“ продължава: горнитѣ признания сж само една страничка отъ основнитѣ принципи на управление на плутократичния режимъ. Синоветѣ на лордоветѣ — наследницитѣ на тѣхнитѣ титли и богатства намиратъ винаги начинъ да се запазятъ далечъ отъ бойната линия.

Чухме ли ние презъ цѣлата настояща война да е загиналъ на бойното поле поне единъ единственъ лордъ? А тѣ сж

толкова много въ Англия! Днесъ свѣтовната плутокрация, намирайки въ лицето на московскитѣ комисари нови съюзници, потрива ржце и се радва, че ще може още известно време да продължи своята „командировка“ изъ провинциитѣ на английския островъ. Има ли нѣкой комуто да не е ясно още,

Продоволственитѣ проблеми въ Англия

Известното американско списание „Тиме“ въ единъ отъ последнитѣ си броеве печати една анкета относно продоволственитѣ проблеми на Великобритания. Специалния дописникъ на въпросното списание, който наскоро се е завърналъ отъ Лондонъ, между другото пише: хранителни продукти въ английската столица могатъ да се намѣрятъ изключително въ деликатеснитѣ магазини. По-големата частъ отъ колониялнитѣ магазини, мѣсепродавницитѣ, овощарницитѣ и др. въ разнитѣ квартали на Лондонъ сж затворени, а останалитѣ още тукъ-таме отворени сж почти празни. Отъ време на време предъ тѣхъ може да се видятъ редици отъ хора, които отъ ранна утринъ още, сж се наредили въ очакване да дойде тѣхния редъ за да получатъ своята седмична дажба отъ 100 грама мѣсо или 50 грама масло. Въ луксознитѣ деликатесни магазини се продаватъ продукти на баснословни цени.

Така напримѣръ една връзка шаргели струва 8 долара, една праскова единъ и половина долара, единъ лимонъ 10 долара а нѣкога и повече, тъй като последнитѣ много рѣдко пристигатъ въ Англия. Последната пратка, която бѣше пристигнала отъ Испания презъ Нова Скотия (Канада) не можа да бжде използвана тъй като се оказа, че отъ дългото пътуване всички лимони изгнили. Консерви могатъ да се намѣрятъ само тайно и то на много висока цена.

На много мѣста хранителнитѣ припаси изчезватъ по местирозенъ начинъ. Така напримѣръ цѣлъ единъ влакъ който пътувалъ за северната частъ на града, кждето презъ изтеклата нощъ били пострадали много квартали отъ германскитѣ въздушни нападения и трѣвало да бжде снабдено населението бързо съ хранителни продукти не пристигналъ на мѣсто назначения си. При направената справка се установило че влака който билъ съставенъ отъ 26

вагоны спрѣлъ на една гара, съвършено противоположна на станцията, за която е трѣвало да отпътува и че отъ всички 26 вагона на лице останали само 14.

Изчезналитѣ вагоны не могли вече да бждатъ открити. Само презъ първото тримесечие на 1941 г. сж били наказани въ Лондонъ съ затворъ и глоби 5076 души заради контрабандна търговия съ хранителни продукти. Въ разнитѣ земеделски стопанства изъ провинцията презъ нощта селянитѣ събирали добитѣка си на едно мѣсто и презъ цѣлата нощъ съ пушка дежурили за да не бждатъ нападнати говедата отъ гангстери, които убивайки животнитѣ ги качвали на камиони и изчезвали въ тъмнината. За успѣшната борба срещу тѣзи гангстери министра на продоволствието лордъ Валтонъ образувалъ единъ моторизиранъ отрядъ нарѣченъ „летящата команда“. Единствената задача на тази команда е да преследва този новъ родъ гангстери, чийто брой напоследѣкъ особено много се е увеличилъ въ областитѣ изложени на германскитѣ въздушни нападения. Въ заключение американски дописникъ казва, че въ настоящия моментъ въ американски пристанища били готови за натоварване хранителни продукти за Англия на една сума отъ 580 милиона долари но по липсата на кораби не могатъ да бждатъ изпратени. Нѣколкото кораби които презъ миналия месецъ заминали отъ Съединенитѣ Щати за Англия натоварени съ медикаменти били потопени отъ германцитѣ, когато корабитѣ приближавали вече английския брѣгъ.

Всѣки българинъ трѣбва да разтвори сърдцето си за България и кесията си за двумилиардния вътрешенъ заемъ.

Четете в-къ „Добруджански гласъ“

Четете в-къ „Добруджански гласъ“

нитѣ си нужди, когато обѣдва, когато вечеря или закусва първо хлѣбъ, после друга храна. Но има хлѣбъ и хлѣбъ. Трѣбва да бждемъ добросъвестни и да признаемъ, че най-лошъ хлѣбъ се яви въ България. Идете, въ която щѣте държава, нѣма да намѣрите българския хлѣбъ: клясавъ, недомесенъ, съ примѣси и на всичко отгоре — зле месенъ, още като тѣсто. Преди 30 — 40 години въ нѣкои планински села се ядѣше хлѣбъ, който носѣше само името хлѣбъ; днесъ въ сѣжитѣ села хлѣбътъ е отъ друго качество. Но изобщо взето, селото у насъ може и трѣбва да яде по-добъръ хлѣбъ отъ тоя, който яде. Но само това се каже, не стига, трѣбва да да се мине отъ думи къмъ дѣла, трѣбва да се даде на селския стопанинъ чистъ и вкусенъ хлѣбъ, а

не пере неопраното, не почисти кжцѣта и двора, не даде храна на добитѣка, не приготви вечеря, не сложи трапезата. Стане ли заранъ рано, не замѣси и изпече хлѣба, не приготви яденето и трѣгва на полето. Нека видимъ какво е направила държавата за селянката.

Думата ми бѣше въ предното писмо за „хлѣбъ нашъ насущни“. Кажешъ ли село, казвай — хлѣбъ. Селото у насъ, па и въ други страни, употребява за всѣкиднев-

ЗА СЕЛО ПРЕСЕЛЕНЦИ

Красивъ е добруджанския кжтъ! Приютилъ се следъ 27 годишно робство наново въ скутитѣ на нашата майка България. Каква радостъ блика днесъ въ сърдцето на всѣки добруджанецъ! Доскоро измъченъ, онеправданъ той се радва наново на свобода.

Щастливъ е онзи, който е опозналъ добре добруджанеца. Толкова гостоприемнъ, толкова милъ той се стреми всѣкога да задоволи желанията на своитѣ освободители.

Бѣхъ учителка въ с. Преселенци, отъ което отнесохъ такива мили спомени, които никога нѣма да забравя. Въ красивото с. Преселенци всичко бѣ така скъпо за мене. Азъ се чувствахъ въ една красива градина, кждето бихъ могла да постѣя златнитѣ семена на българската просвѣта. Будни, миди и симпатични сж преселенскитѣ деца. Съзнали, че сж вече свободни, тѣ полагаха най-

големѣ усилия за усвояване на скжпия ни роденъ езикъ. По тѣхнитѣ лица азъ четѣхъ желанието имъ за повече знание и задоволството имъ отъ това, че сж свободни. Съ каква радостъ тѣ научиха всички ония патриотични стихотворения и пѣсни, които будѣха въ тѣхъ ентузиазъмъ за работа. Съ каква гордостъ тѣ произнасяха името — България!

О, колко приятно бѣ да работишъ съ такива будни и съзнаелни деца. Тѣ сж ранното утро на народа ни, облѣни отъ слънчевитѣ лжчи на патриотизма, милѣщи за своя толкова измъченъ народъ, тѣ ще тласнатъ народа ни къмъ ново величие, победа и възходъ. Велика България възкрѣсна, нека възкрѣснатъ и великитѣ подвизи на нашитѣ родолюбци въ душитѣ на нейнитѣ граждани!

ЕЛГА Б. СТЕФАНОВА
учителка с. Преселенци
Добруджа

Държавния вътрешенъ заемъ носи 5 на сто годишна лихва, освободена отъ всякакви настоящи и бждещи данѣци, берни и гербъ. Това е най-доброто спестяване и най-големата сигурностъ.

ПАНАИРЪТЪ НА РАЙХА ВЪ ЛАЙПЦИГЪ — ЕСЕНЬ 1641 г.

отъ 31 августъ до 4 септември включително
ПОСЕЩЕНИЕТО НОСИ ПОЛЗА
60 на сто намаление по германскитѣ желѣзници и срдѣно 25 на сто по желѣзницитѣ на другитѣ страни, включително България.
За получаване безплатна германска входна виза посетителитѣ трѣбва да подадатъ незабавно заявление въ двоекъземпляръ, придружено отъ 3 снимки въ почетното представителство на панаира:

КРЕДИТНА БАНКА — СОФИЯ и клонове: Варна, Русе, Пловдивъ и Кавала. За Бургазъ — г-нъ ЖЕКО СТ. ТЫКОВЪ
отъ дето се получаватъ съответнитѣ формуляри и всички сведения.

ТЕХНИЧЕСКИ

1. Курсъ по електротехника
за магнетизъмъ, електричество, динамата, намотаване намоткитѣ, реостатъ, табло и скачване на схеми, разни тракторни магнета и др. съ 101 черт. цена 80 лв.
2. Парни котли
въ отговори на всички изпитни въпроси за всички **вършачни и индустриални огньари — парни машини.** Лито-печать съ 60 черт. Доставка срещу пощ. записъ
Недю Парушевъ ул. Бенковска 67
Варна
За вършачни машинисти и огньари

— Т. А. КЕМИЛЕВЪ, фотографъ — Добричъ, съобщава на почитаемитѣ си клиенти, че нѣма нищо общо съ новооткрития фото-магазинъ въ помѣщенieto на неговото бивше ателие.

България трѣбва да бжде силна не само съ духа на своята войска, но и съ нейното оръжие. Срѣдствата отъ вътрешния държавенъ заемъ е въпросъ на честъ и дългъ на всѣки българинъ.

Писмо отъ града до село

отъ ДЪЛЧО ДЪЛЧЕВЪ

ПИСМО ДЕСЕТО

Българската селянка не е само майка, домакинка, работничка въ полето, тя е светица. Мжжѣтъ работи само въ полето, сегизтогизъ въ селския дворъ, па презъ зимата знае да си почива. Нѣма почивка за жената въ село: тя върши всичката стопанска работа заедно съ мжжа, а когато той боледува или отсъствува, тогава цѣлата кжца е на главата ѝ. Тя си лѣга последна и става първа, тя спи най-малко. Като се върне отъ полето, ще прегледа децата,

не пере неопраното, не почисти кжцѣта и двора, не даде храна на добитѣка, не приготви вечеря, не сложи трапезата. Стане ли заранъ рано, не замѣси и изпече хлѣба, не приготви яденето и трѣгва на полето. Нека видимъ какво е направила държавата за селянката.

Думата ми бѣше въ предното писмо за „хлѣбъ нашъ насущни“. Кажешъ ли село, казвай — хлѣбъ. Селото у насъ, па и въ други страни, употребява за всѣкиднев-

това може да стане, като се подобри качеството му. Да видимъ сега какво казватъ дѣлата.

Първа България, отъ всички други страни на полуострова, въведе хлѣбарството, като учебенъ предметъ въ земеделскитѣ училища, — а тѣзи училища сж въ селата. Министерството на земедѣлието урежда курсове за възрастнитѣ селски домакински за приготвяне на хлѣбъ и неговото изпичане. Не е лека задачата на едно домакинство — да изготви добъръ хлѣбъ, трѣбва да се почне още отъ зърното. И за това държавата въ лицето на Министерството на земедѣлието отъ дълги години работи да създаде доброкачествени пшенични сортове, отъ които се получава и доброкачествено брашно. Тѣзи сортове вече се получаватъ а за да се получи,

хлѣбъ, добре измѣсенъ и изпеченъ хлѣбъ, Министерството създаде обществени фурни въ селата. Тѣзи фурни „донасятъ следнитѣ печалби: 1. здравословенъ и евтинъ хлѣбъ, 2. облекчение работата на селската домакиня която я освобождаватъ отъ труда да мѣси и пече хлѣба. Преди да продължи не направя една забележка; попитайте ония въ село, които бистрятъ отъ сутринъ до вечеръ голѣмата политика на кръчмитѣ, дади знаятъ за тия работи нѣщо. Увѣрявамъ ви — не знаятъ. Другитѣ занаятъ е по лесенъ: чукай чашитѣ въ кръчмата и критикувайки до какъ съмне или тури ржце въ джоба и обикаляй селскитѣ порти Готованци!
Но ползата отъ общественитѣ фурни е още по-голяма. Пести се горивенъ материалъ запазватъ се

ИЗМИНАТИЯТЪ ПЪТЪ ОТКРИТИ ВЪПРОСИ

Много от дейните участници на добруджанското освободително движение, някои от неговите членове, както и вдъхновеният му поддръжник, за да не спомнуваме българската културна и политическа общественост, все още не могат да си дадат точна сметка за смисъла и за значението на историческата борба, която тѣ водиха, по различни пътища, за освобождението на Добруджа.

Единствено поради тази причина някои продължават да се самоизяждат, други отминават съ възрастни очи редица факти, които не само подценяват, но и отричат тѣхния влог, както и значението им за осъзнаването и за извеждането на тази борба на шатлив край.

За един човѣкъ, който е подарил на тази борба една младост, прояви от този род основателно го карат да се бунтува и да негодува съ цялата си душа против цѣлѣтъ тѣзи свидетелства на духовна убогост и културна изостаналост.

Но по-добре нека хвърлим поглед назад, да обозремъ изминатия път, — може би тамъ ще намеримъ съвети страници, които ще бждат възмездие за заслужилитѣ участници въ тази освободителна борба и потвърждение, че не всичко е проиграно и загубено.

Презъ 1878 год. северна Добруджа бѣ подарена на Румѣния. Тогава румѣнската общественост, въ лицето на своитѣ най-първи институти и политически водачи, отказваха този даръ. Но още съ настаняването на румѣнската власт въ тази българска покрайнина, започнаха преследвания надъ добруджанскитѣ българи. Тогава прогоненитѣ бѣжанци отъ северна Добруджа не се организираха и не предприеха нищо, за да защитятъ своитѣ сънародници отъ обезбългаряване.

Ударитѣ на румѣнската власт бѣха смъртоносни. Но и това не стрѣсна българската политическа действителност. И се случи това, което всички знаемъ: българската държава насочи своето внимание въ друга посока, поведе войни за освобождение и обединение на българския народъ. Но въ всички тѣзи почини добруджанскитѣ българи бѣха забравени, най-напредъ отъ тѣхнитѣ събратя, прокуденици, а следъ това и отъ българската културна и политическа общественост. Тази немара се увелича съ поробването и на южна Добруджа.

Въ този моментъ, обаче, дойде свѣтяването: бѣжанцитѣ отъ южна Добруджа си подадоха ръка, обединиха усилията си и, въ единитѣ, когато българската държавност бѣ погълната отъ наболенитѣ въпроси на своята съвременност, тѣ заговориха за народностния дългъ, който българския народъ има къмъ своитѣ братя добруджанци.

Нѣкога трѣбваше да бждатъ убеждавани самитѣ свободни българи, че Добруджа е българска земя. Разложението на общественитѣ и политически сили въ България, особено следъ европейската война, бѣше прехвърлило границата на поражение. Дори въ известни моменти трѣбваше да бжде внушено и на българскитѣ правителства, че борбата за свободата на Добруджа е тѣхенъ пръвъ народностенъ дългъ.

Причинитѣ за това неестествено положение на нѣщата бѣха много и най-различни: България бѣ повалена отъ нещастно приключената война, последствията ѝ, особено въ стопанската областъ, се указаха извънредно тежки, затова тѣ поглѣщаха всичкото внимание на отговорнитѣ чинители.

Вънъ отъ това, една вълна на поражение, изкуство подхранвана и отъ чуждата пропаганда, бѣ наслоила превратни понятия въ българското общество, които отдалечаваха българската общественост отъ нейнитѣ народостни задачи. Имаше тогава, за съжаление, не само българи, но и добруджански дейци, чужди наемници, които теоретизираха, че освобождението на Добруджа не може да бжде целъ, а срѣдство за достигане на социалното освобождение на свѣта.

Тѣзи хора се трогваха повече отъ несправедливоститѣ, извършени надъ китайския народъ и блѣнувана съ много повече жаръ за утрешното социално преустройство отколкото за достигането на една непосредствена целъ, каквато бѣ свободата на Добруджа.

Ето тукъ, организираниитѣ усилия на добруджанскитѣ прокуденици трѣбваше да хаятъ ценни сили, за да убеждаватъ своитѣ, а по-късно и чуждитѣ, че добруджанския въпросъ е жестока действителност, че подобрението на народностнитѣ условия на животъ на поробенитѣ добруджански българи е неотложна нужда.

Изминатиятѣ път на тази борба бѣ дългъ, пожертвуванитѣ усилия голѣми, изпитанията трудни. Но тѣ се увеличаха съ успѣхъ. Така срѣдъ българскитѣ народъ се създаде онова необходимо единодушие по добруджанския въпросъ, което направи отъ поробената нѣкога Добруджа най-скѣпъ български народностенъ блѣнъ.

На това полесражение, за спечелване сърцето на свободнитѣ българи за Добруджа, участваха не само организираниитѣ добруджански прокуденици. Тукъ въ тази борба, пожертвуваха извънредно много усилия и добруджанскитѣ българи, най-вече съ своята отмирена и родолюбива дейност. Следъ това дойдоха щедрата подкрепа и дейното участие за народностното опазване и освобождение на Добруджа и на българската държава. Бѣше време когато българскитѣ правителства се надпреварваха въ усилията си

да подпомогнатъ добруджанската народностна борба. Но за спечелване сърцето на българския народъ за дѣлото на Добруджа имаха голѣмъ дѣлъ българскитѣ писатели и поети, особено Й. Йовковъ и Д. Габе, които възкресиха нейнитѣ красоти и введриха въ съзнанието на българската културна общественост воля и съзнание за превъзможване на трудноститѣ.

Следъ всичко това се откриха възможности за дейна и полезна пропаганда въ чужбина, за печелене приятели на Добруджа. Тукъ ценното съдействие на българската държава бѣ извънредно голѣмо и дейно, сѣщо така и помощта на видни български публицисти, професори и др., между които заслужаваха да бждатъ особено изтъкнати имената на добруджанския деецъ д-ръ Ив. Пенаковъ на проф. Г. П. Геновъ и др.

Така добруджанскитѣ въпросъ се роди и за културната и политическа съвестъ на Европа. И само поради тѣзи причини бѣ възможна освободителната мисия на волачитѣ на германския и италианския народи.

Най-после, по сѣшитѣ причини, освобождението на Добруджа получи признанието и на други велики сили, които се видѣха принудени да благословятъ освободителното дѣло на Хитлеръ и Мусолини.

Всичко това, естествено, не изчерпва интересувания ни въпросъ, но неговата сѣщина е тази. Другото сѣ подробно.

П. ГОСПОДИНОВЪ

Заемътъ за народната отбрана е заемъ на народното единение. На него трѣбва да се гледа, като на общонародно дѣло. Не е достатъчно само да се покрие. Необходимо е всѣки да има дѣлъ въ него. Ако го смѣтаме за жертва, той е минималната, която може да се поиска въ тия изключителни времена.

Нѣколко облигации отъ вътрешния заемъ е най-добриятъ пласментъ за спестени срѣдства.

Продавамъ единъ ламариненъ резервоаръ за вода или нафтъ, дължина 2 м. широчина единъ м. дълбочина единъ м. съ два капъка. Единъ коженъ кашкетъ за апаратъ и една вехта жетварка „Деерингъ“.

Справка и условия при **Киро Пенковъ** ул. „140“ № 25 — Добричъ

Рекламирайте въ В-Къ „Добруджански гласъ“

Справка и условия при **Киро Пенковъ** ул. „140“ № 25 — Добричъ

Рекламирайте въ В-Къ „Добруджански гласъ“

„Добруджански гласъ“

Всѣки единъ отъ насъ обича политиката. Политическитѣ термини сѣ мезе и ракия, гарнитура при чашка червено вино и се губятъ въ тютюневия димъ на кафенето. Съ най-добриятъ приятелъ и съ токущо запозналия се, обичаме да бѣримъ за политика.

Разглеждаме ли положението на Германия, Италия, Англия, Америка — отъ нашия брътвежъ нищо не може да последва освенъ ако въ нѣщо случайно сме познали, да имаме правото въ бждеще авторитетното да говоримъ: „Азъ нали ти казахъ... и така излезе“.

Обаче, обърне ли ни се езика на нашенски теми, чудно красноречие ни обзема: „Държавата това държавата онова, тѣй трѣбвало да стане, така трѣбвало да се направи.“ Като че ли всички които стоятъ по върховетѣ нищо не виждатъ и не разбиратъ. Едно следъ друго все по-авторитетни мнения, компетентност, долговидност, държавническа промислъ, като че ли всички ни е събрано въ вътрешния джебъ на самото и за каквото стане дума — готови сме.

По всички въпроси обсъждаме, разсъждаме, умуваме и който знае и който каберъ си нѣма. Обаче, таятъ и други отъ крити въпроси, за които и на умъ не ни дава да ги засѣгнемъ. Говоримъ за държавата, като че ли е нѣщо извънъ насъ.

Излишно е повече да се повтаря, че времената, които живѣемъ сѣ изключителни. Ако само това говоримъ, ще ни стане банално и ще ни омръзне на слуха.

Нуждни сѣ дѣла. Държавата направи доста и доказа своето

предопредѣление въ новото време. Редицата социални и икономически закони сѣ все въ тоя духъ. Кжде сѣ, обаче, жестокостъ, дѣлата на тия, които само говорятъ? На тия, които само търсятъ отъ държавата и забравятъ, че за да искашъ нѣщо, трѣбва преди да си далъ нѣщо, трѣбва преди всичко да си далъ нѣщо? Кжде сѣ примѣритѣ на саможертва въ тия изключителни времена? Ето вътрешниятъ държавенъ заемъ е сѣщо едно дѣло, чрезъ което може да се подчертае патриотизма на мнозина, които се считатъ за най-добри българи. И много, много още открити въпроси има, които чакатъ своя отговоръ въ честното и жертвотово сърдце на българина. Всички тия въпроси могатъ да се намерятъ въ тия и да ес тръгне къмъ тѣхното разрешение, не по пътя на всеняющитѣ политики. Има кой да мисли и за сѣдбата на Германия, и за сѣдбата на свѣта. Но никой не ще помисли за нашата сѣдба, ако сами не се проникнемъ отъ съзнанието да сторимъ това.

Велика България изисква и велики сърдца. Велики дѣла не се вършатъ съ много приказки вършатъ се съ работа. Хитлеръ говори само тогава, когато е свършилъ нѣщо и загатва много малко за онова, което върши.

Ние знаемъ и чувствуваме какво ни предстои да извършимъ. Всѣки на своето мѣсто, при своитѣ задачи, които му сѣ възложени, да извърши всичко безъ шумъ, безъ приказки и нека бжде сигуренъ, че неговиятъ трудъ ще бжде полезенъ трудъ за велика България.

А. РАДЕВЪ

„ЛИТЕРАТУРЕНЪ ГЛАСЪ“

ул. „Парчевичъ“ № 39 — СОФИЯ

Набавете си следнитѣ книги на познатия добруджански деецъ и писателъ

П. ГОСПОДИНОВЪ:

Млада Добруджа	5 лв.
Добруджа и нейнитѣ борби	5 лв.
Посоки и цели	10 лв.
Ние, младитѣ	10 лв.
Образи и сѣнки	30 лв.

Поръчки и суми до в. „Литературенъ гласъ“, пощенска чекова сметка № 2102 — София.

Д-ръ КЪНЧО ДЖОРОВЪ

се установи на ЧАСТНА ПРАКТИКА

ПЛОЩАДЪ 70 № 8 (ДО СТАРИЯ ОРЪХЪ) 361-8-7

горитѣ отъ опустошения. А колко голѣма е ползата за ония села, които нѣматъ близу или надалечъ гори — това е отдѣленъ въпросъ.

Какъ сѣ организирани общественитѣ фурни въ селата, които притежаватъ такива, ще ви кажа. Първото начало е, да се работи на обществени начела: това значи да се приематъ отъ стопанитѣ зърненитѣ храни, да се почистватъ да се смелятъ и да се замѣсе хлѣбътъ и даде на фурната, като се заплати една малка такса въ пари или въ натура, която определя Министерството на земеделието. Зърненитѣ храни се приематъ по количествъ и качество, срещу което се получава съответното количество хлѣбъ.

Това дѣло на министерството

на земеделието е отъ три години насамъ, но то ще даде плодъ не за десетъ, петдесетъ села, а за цѣла България кждето има селски народъ. Нѣма да се мине дълго време, когато българскитѣ селянини ще яде най-доброкачествения хлѣбъ, а майката селянка ще си отдѣхне, нейната женска челядъ сѣщо запото вмѣсто да мѣятъ съ часове и да надникватъ отъ време на време дали е опеченъ или суровъ. Това изгубено време ще си употребя за друга полезна работа въ къщи или на полето.

Държавата, като вижда, че общественитѣ фурни даватъ отлични резултати започва да използва горивото, нужно за фурната, и за други цели: създава се около фурната баня, перал-

ня и сушилна за плодове и зеленчуци. Цѣльта е съ едно и сѣщо гориво да се получи топла вода за банята и пералната, а топлината на въздуха да се използва за сушенето на плодове и зеленчуци. По този начинъ на селото се предлагатъ такива блага каквито то е нѣмало до сега: 1. да подгряжатъ, жени мъже и деца, чистотата на тѣлото си, 2. да се носятъ чисти, прани долни и горни дрехи и всичко това безплатно, защото ония, които получаватъ хлѣбъ отъ фурната, иматъ право на безплатно ползуване отъ водата.

Първата фурна, която се построи съ баня, пералня и сушилна, бѣше тая на земедѣлско-домашинския учителски институтъ въ гр. Пазарджикъ презъ 1937 година.

И после се заредиха обществени фурни въ селата: Макариополско Искрецъ, Костиево, Горско-сливо, Бѣлсничево, Долни-дѣбникъ, Долно-езеро, при земедѣлското училище въ Образцовъ чифликъ, държавния заводъ край Плевенъ и т. н.

Щомъ държавата разбира, че останалитѣ села живо се интересуватъ отъ общественитѣ фурни, започна да отпуска безплатни заеми и на общинитѣ и на кооперациитѣ за постройка и обзавеждане на фурни, сушилни и перални. Тѣзи заеми се сключаватъ при Бѣлг. Зем. и Кооперативна Банка, а лихвитѣ за тѣхъ се изплащатъ отъ Министерството на земедѣлието, което ежегодно предвижда сумата въ бжджета си. Само презъ текущата година

(1941) се отпуснатъ 50 милиона лева по бюджета на Министерството на земедѣлието съ които ще се построятъ отъ 80 до сто фурни съ бани, сушилни и перални.

Хайде сега да продължимъ по нататъкъ, да видимъ какво прави за българското село „боржуазията“ въ България на която ѝ гризятъ царулитѣ, хайлязитѣ по кафенетата.

Не стига земята да ни е богата главно — народътъ да е богатъ да има възможностъ да купува това, което не произвежда. На книжовенъ езикъ значи, да му се подигне покупателната способностъ. За тази целъ Министерството на земедѣлието при селянитѣ да произвеждатъ повече и

(Следва)

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

Борисъ Д. Поповъ

При избора за адвокатската колегия в Добрич най-голям брой от гласове е получил г. Борисъ Д. Поповъ, адвокатът от града ни. Този резултат ни не само зарадва, но и вдъхновено укорява, давайки ни възможност да се убедим, че колегията, която обединява хора с културни претенции, може да отскача поне по отношение известни личности правилно и обективно.

Познаваме избраника на добруджанските адвокати от близо две десетилетия. Днес дължа да изповядвам, че Борисъ Поповъ е един от най-големите виновници за разрастването на българския малцинствен печат през време на робството ни. Водими от необуздан идеализъм, основахме първия български ежедневник с подчертан малцинствен характер в Добрич. Още след излизането на първия броев в редакцията ни се появи едрата фигура на Б. Поповъ, за да стане постоянен посетител на скромната обстановка от ул. Царь Борисъ III най-вдъхновения писател на незакрепналия и борещ се с толкова страшни примечия и преследвания „Куриеръ“. Ние никога нѣма да забравим с какво увлечение и с какво много жар този нов наш познат ни изстрдаваше в подетото дѣло, с какъвъ възторгъ живѣеше всички моменти от развитието на вестника, какъ треперене отзивчивата

му душа при всѣка злокобна вѣст за покушения надъ българина — робъ и колко борчески ни настрояваше съ своето пламенно слово. О, това пламтяще слово, ние го слушахме с широко отворени очи и съ сърдце, попиващи всѣка дума, всѣки нажиженъ вариант на гласа му. То ни упиваше съ сладкия нектаръ на вдъхновението, то ни наелектризираще съ своята налагаща се убедителност и ни подкрепяше всесилно въ рѣдките моменти на огорчение и мъжа.

Отъ тия дни на първи проблясъци на будна национална проява Борисъ Поповъ стана нераздѣленъ отъ всички прояви на българщината въ Румѣния: членъ въ всички комитети на българското малцинство, на всички наши редакционни съвети, за да достигне председател на органа на всички българи отъ Румѣния в „Добруджански гласъ“. Биваха дни на изпитание, на сѣдбоносенъ преходъ, на преследвания и на тежки бѣди. Ако биха могли да се изредятъ на филмова лента ношитѣ, прекарвани въ бурни развиквания, въ конспирация и въ подготовка на прояви отъ сѣдбоносенъ характеръ.

Его защо, днесъ ние идемъ да изржкопескаме възторжено на адвокатитѣ отъ Добруджа за тъй заслужаната честъ, направена на единъ голѣмъ ратникъ за националната кауза, на единъ двигателъ на вдъхновени почини и на единъ честенъ ентузиастъ.

— ВѢСТИ —

— И Богъ благослови свободата на добруджанци!

Обиленъ плодъ е навелъ класовѣт и царезичнитѣ стебла. Жетвата е зъ разгара си и изъ безкрайната ширъ на родния ни край сега прокѣнява възторжената пѣсенъ на доволнитѣ и благодарни селски стопани. Който иска да опресни духа си, да разведри главата си, въ която градскитѣ клюки сѣ докарвали само черни облаци и нѣкои разочарования; нека да обиколи нашитѣ села, нека да поговори съ нашитѣ селяни и нека да види широката радостъ, която е озарила загорѣлитѣ имъ лица и стоплила за вѣчни времена сърдцата имъ, жестоко изтерзани презъ време на черната робия!

— Вчера пристигна въ града ни г. д-ръ Цанко Каракуневъ, комисарѣтъ за Добруджа. Веднага г-нъ комисарѣтъ влѣзе въ връзка съ своитѣ подведомствени органи — отъ службата за настаняването на преселницитѣ и на оселияването на мѣстнитѣ безимотни жители — и за да се осведоми лично по нѣкои поважни случаи предприе обиколка изъ нашия край.

— Уволненъ е кмета на Опанченска община Георгиевъ, преселникъ.

— За да се избѣгне опасността отъ опожаряване на снопитѣ и за удеснение на стопанитѣ при вършитбата, разре-

шава се: 1. Разтруване на снопитѣ на повече мѣста като се избѣгва събиране на много снопи на едно мѣсто. 2. Вършитба на снопитѣ направо отъ карушитѣ и 3. Вършитбата на полето, като и тамъ се избѣгва струпането много снопи на едно мѣсто.

— Добришкото градско общинско управление съобщава че Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти е опредѣлило размѣра на УЕМА, който притежателитѣ на вършачки ще взематъ презъ вършитбения сезонъ 1941 година както следва: За вършачки I-ва категория 6, 71 на сто или петнадесетата крина. въ тази категория влизатъ всички вършачки снабдени съ апаратъ за ситна и мека слама, независимо отъ какъвъ двигателъ се движатъ. За вършачки II-ра категория — 5,88 на сто или десетнадесетата крина. До тази категория влизатъ: 1. Вършачки съ тракторъ или моторъ безъ апаратъ за дребна слама. 2. Вършачка съ паренъ локомотивъ безъ апаратъ за дребна и мека слама, съ елеваторъ за изхвърляне на сламата. 3. Вършачки съ паренъ локомотивъ използващи за гориво въглища или дърва безъ апаратъ за слама. За вършачки III-та категория — 5 на сто или десетата крина. Въ тази категория влизатъ вършачки безъ апаратъ за дребна слама съ апаратъ локомотивъ използващи за гориво слама. Ако

Пробивътъ на линията „Сталинъ“ при Новгородъ Волински

Подвигътъ на саксонскитѣ стрелкови полкове

(Отъ военния дописникъ Бернеръ Мюллеръ)

Преминахме полско-съветската граница отъ 1920 г. Високи кули се издигатъ и до днесъ по протѣжението й. Нѣколко километра навътре въ страната срещаме първитѣ бункери, мощни, голѣми бетонни купи, които е трѣбвало да пресрѣчатъ пътя за Киевъ, но който отдавна вече сѣ разрушени и обезвредени отъ нашитѣ войници. Нашата артилерия се отправя къмъ горитѣ, които се намираха задъ тѣхъ; дългобойни оръжия и мортири, леки и тежки батареи, моторизирани и конни отдѣления, съ една дума всички видове артилерия бѣха застъпени. Заночва ожесточена стрелба срещу линията Сталинъ.

Предъ насъ е Новгородъ Волински. Рѣка Случъ, която протича презъ долината предъ него, е превърната въ силна отбранителна линия. Около града се простира единъ поясъ отъ бункери, свързани съ солидно изградени полски укрепления. Танкови препятствия и телени мрежи допълватъ отбранителната система. Презъ годинитѣ 1932 до 1938 градътъ бѣ превърнатъ въ едва отъ най-модернитѣ и най-здравитѣ крепости на Сѣветитѣ.

Отъ три дни се водятъ сражения за бункеровата линия. Храбри разузнавателни отдѣления бѣха се промъкнали между изригващитѣ огнь около си и бѣха разузнали най-удобнитѣ мѣста за нападение. Германската артилерия настѣпи много напредъ и откри рѣка стрелба срещу отворитѣ на бункеритѣ. Неприятелътъ се бори упорито и ожесточено и само бавно артилерията ни кара да замлъкнатъ противниковитѣ оръжия отъ бункеритѣ. Въ сѣщото време ятата на шукитѣ рѣсатъ бомби надъ противника и помагатъ на артилерията да го омамоуни.

Днесъ трѣбва да стане вършитбата се извършва въ двороветѣ на стопанитѣ, горнитѣ размѣри на уема се увеличава съ 1 на сто. Когато всички работници, безъ изключение, които обслужватъ вършачката сѣ за смѣтка на вършачко притежателя, то основния уемъ се увеличава съ още 7 на сто или: за I-ва категория — 13,71 на сто седматата крина II-ра категория — 12,88 (осмата крина) III-та категория 12 на сто.

— Интерниранъ е отъ Балчикъ пребиващия отъ освобождението тамъ Рибаровъ, който е уличенъ въ подозрителни дѣлки.

— Добришката община урежда въ Варна лѣтoviще за децата отъ града ни. Приготвена е за нашитѣ малки много добра обстановка и сѣ осигурени срѣдствата за едно удобно лѣтуване на беднитѣ деца.

Съобщава се на всички работници: останали безъ работа, веднага следъ уволнението имъ да се явятъ въ Инспекцията на труда, за да бждатъ регистрирани кѣто безработни. Това е изключително въ тѣхенъ интересъ, защото съ регистрирането имъ тѣ западатъ правата си закона за о.о.

— На 23 т. м., въ 3 часа презъ нощта, е станала една дръзга кражба въ магазина на Райнъ Христовъ и Петъръ Калчевъ находящъ се на ул. Царя Йоанна № 7. Крадцитѣ, които по всичко изглежда, че

биватъ. Силни пехотни и пионерни ударни отдѣления си правятъ път къмъ бункеритѣ. Силенъ артилерийски огнь задържа неприятел на земята и парализира особено войнитѣ отъ полскитѣ укрепления. Слѣнето пече немилостиво. Отъ бункеритѣ и отъ сградитѣ на града адски огнь посрѣща отдѣленията. Но войнитѣ напредватъ съ стиснати жѣби метъръ следъ метъръ и най-сетне достигатъ до укрепителния поясъ.

Сега трѣбва поотдѣлно да се обезвредятъ бункеритѣ. Мажетъ атъ саксонскитѣ стрелкови полкове не стоятъ за първи пътъ предъ такива чудовища отъ стомана и бетонъ; преди една година въ Франция тѣ за първи пътъ си премѣриха силитѣ съ такива бездушни гиганти. И пакъ като тогава бойниятъ духъ побеждава материята отъ мъртва броня и камъкъ.

Болшевикитѣ полагатъ всички усилия да задържатъ войнитѣ ни далечъ отъ бетонитѣ си укрепления, но никаква сила не е въ състояние да провони ударнитѣ ни ядра, следъ като веднажъ сѣ стѣпили между тѣхъ. Следъ като мощнитѣ бронирани куполи бѣх принудени да замлъкнатъ, силни взривни заряди развалятъ бетоннитѣ колони. Неприятелътъ се брани до последно издихание. Каква е изненадата на нашитѣ войници, когато намиратъ въ единъ отъ особено

яростно отбраняващитѣ се бункери една жена — комисарка; тя е принуждавала войницитѣ да проявяватъ безсмислена съпротива.

Борбата още е свършена. Новы ударни ядра се промъкватъ презъ пробива и нахлуватъ навътре изъ бункеровата линия. Съседнитѣ полкове подематъ нападението, докато далечъ на югъ отъ Новгородъ Волински една бронирана дивизия преминава рѣката и сѣ устремъ си: пробива пътъ презъ разположената задъ нея укрепителна система. Въ сѣщото време, когато борбата продължава да бушува по линията Сталинъ, отдѣления отъ штурмовитѣ полкове прочистватъ отдѣлитѣ квартали на града. И тукъ болшевикитѣ проявяватъ упорита съпротива; тукъ тѣ сѣ въ своята стихия и се надѣватъ да спечелятъ победата при сраженията иззадъ кѣшитѣ. Но тѣ оставатъ измѣнени — не следъ дълго градътъ пада въ наши ръце.

При Случъ пехотата ни се натъкна на ново препятствие: мостовѣт сѣ разрушени и отъ отсрещния брѣгъ я обстрелваха съ силенъ огнь неприятеля.

Възложената ни задача за този день е свършена. Угре ще продължимъ борбата. Ще накараме и другитѣ бункери да замлъкнатъ и ще преминемъ укрепената линия. Тогава ще бжде откритъ пътя за освобождението на Украйна.

Балчишко градскообщинско управление

Обява № 5148

гр. Балчикъ, 22 юлий 1941 година

Топлитѣ и студени калолѣчебни бани „Тузла“ до градъ Балчикъ сѣ подредени и сложени на разположение на страдащитѣ отъ ревматизъмъ.

370-2

Електрическа Централa Добричъ

Съобщение

Електрическата централа Добричъ съобщава на почитаемиѣ си абонати, че съгласно чл. 55 отъ правилника за доставка на електрическа енергия въ гр. Добричъ, изплащането на консумираната електрическа енергия за освѣтление и двигателна сила за презъ сѣки месецъ става въ канцеларията на централата до двадесето число на следующиятѣ месецъ.

Като изключение и за последенъ пътъ изплащането за месецъ юний т. г. се продължава до 28 юлий т. г.

За тая целъ преустановяваме прекъсванията на електрическата енергия и молимъ всички абонати, които не сѣ си изплатили още консумираната енергия за изтеклото време, било че не сѣ познавали съответното разпореждане на правилника или по други причини, да се явятъ въ канцеларията на централата и уредятъ смѣтката си най-късно до горепосочената дата — 28 юлий т. г.

Следъ тая дата на неизплатилитѣ, ще се прекъсне доставката на електрическа енергия и ще имъ се преустанови свързката съ електрическата мрежа само следъ като заплатятъ съответната такса за отново свързване.

Добричъ, 23 юлий 1941 год.

Електрическа Централa
Добричъ

биле нѣколко души, сѣ измъкнали чекмеджето на масата на Христо и тъкмо като го разтършували за пари, съвѣтйки си съ батерия, биватъ забелязани отъ постовия полицаѣ. Презъ задната врата полицаѣ успѣва да се вмъкне въ задната стая въ крадцитѣ счупватъ прозрѣча на главния ходъ и презъ него успѣватъ да се изкопчатъ отъ рждетъ на полицаѣ.

Важно за търговци-жители
Отдѣлитѣ подъ наемъ собствената си миза, съ вместимостъ около 50 вѣгона зърнени храни, находяща се до прилаището въ гр. Каварча. Спиритъ: Елена Велчева, Добричъ, ул. И № 6 до горнитѣ хали.
2-2